

Stieber, regele spionilor

"Regele spionilor", cum l-a numit Bismarck, s-a nascut la Merseburg, în anul 1818. Lui îl se datorează organizarea spionajului german. De la intrarea în activitate, Stieber nu a avut decât un singur gind: să facă din polizia secreta un organism independent, care să vegheze la siguranța internă și externă și care să nu depindă de armata. Va reuși oare?

În 1847, prin casatoria cu fiica unuia dintre directori, se introduce în uzinele Schoeffel, din Silezia. Pentru ca interesele o cereau, instiga pe lucratori. Cu abilitate rafinată, pentru dezordinea din uzina îl scoate vinovat pe celalalt director, care este arestat și condamnat la închisoare. În 1850, este numit polizeirath (consilier de politie). În 1854, obține de la rege deplina libertate în organizarea serviciilor secrete în Austria, Boemia, Saxonia, Luxemburg și Franța.

Metodele pe care polizia secreta germană le folosea erau dintre cele mai crude. Opinia publică, revoltată, cere destituirea lui Stieber. Se parea că s-a pus punct carierei sale.

În 1863, este întâlnit în Rusia, unde-si castiga mari merite prin descoperirea autorilor complotului din septembrie, complot împotriva tarului. Tot aici organizează un corp special de poliție împotriva emigrantilor polonezi.

Nu mult după aceea, un ziarist îl prezinta lui Bismarck care-l însarcinează cu misiunea de a pregăti, prin acte de spionaj, invazia în Austria. Pentru organizarea retelei de spionaj Stieber recrutează spioni sedentari. Însarcinăți să dea informații asupra miscării trupelor austriece, asupra stării de spirit a populației, asupra resurselor alimentare etc. El însuși, deghizat în negustor ambulant, saltimbanc sau fotograf, cutreiera Boemia în același scop.

După victorie s-a vazut cat de mare a fost aportul adus Germaniei de către spioni și, bineînteles, de către organizatorul Stieber. Ca o recompensă, e numit consilier intim și director general al poliției statului.

În 1863, deci cu un an înaintea razboiului împotriva Danemarcei, înființează la marele stat-major o secție de Informații distinctă - "Nachrichten bureau" - și i se pun la dispozitie 1.300.000 franci pentru organizarea retelei de spionaj în Franța. Rezultatul operațiunilor este uimitor.

Între 1866-1869, patruzeci și patru departamente din nordul Franței sunt împărțite în patru sectoare de spionaj, îi caror sefi își aveau reședințele în Bruxelles, Lausanne, Geneva și Berlin. Pe lîngă cei peste 1.000 spioni rezidenți, mulți sunt trimisi în Franța circa 4.000 de "agricultori", "horticultori", "viticultori". 8.000 femei și fete sunt trimise pentru serviciu în cafenele, restaurante, cofetării, hoteluri. Parasesc Germania, tot în slujba spionajului, 200 guvernante pentru familiile ofițerilor superiori și ale oamenilor politici. 13.000 spioni venisera în Franța să întărească răndurile celor deja existenți.

Meritul în instruirea și organizarea unei astfel de retele de spionaj îi revine lui Stieber, "regele spionilor".

Indeplinindu-si cu brio misiunea de a informa centrul despre fortificațiile construite de englezi în Indochina, pleaca apoi la Port-Artur, unde studiază tot stadiul lucrarilor de fortificări. Nimeni nu-i

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

banuia calitatea, pentru ca juca foarte bine rolul de botanist. inregistreaza Informatii deosebit de importante, una dintre ele atragindu-i atentia in mod deosebit : japonezii care lucrau nici erau camuflati in chinezii.